

Diplomní projekt řeší typologii porodního domu jako příspěvek do diskuze o stavu porodnictví v Čechách.

V návrh autorka klade důraz na domácí a intimní porodní dům. Dům, který nepřipomíná běžnou porodnici či nemocnici. Tento výchozí postoj chápu a je mi blízký.

Parcela, na které je dům umístěn, je komplikovaná, ovlivněná dopravou na nábřeží a strmým pozemkem. Místo se nezdá na první pohled vhodné k zastavení. Návrh dokazuje, že obtížná volná místa ve městě lze využít a smysluplně doplnit stávající městskou strukturu. Úspěšně řeší dům jako stupňovitou hmotu, která navazuje na původní blok a uzavírá frontu k parku. Dům využívá výhledů do korun stromů a na panorama Starého města a zároveň se nevytahuje příliš na svoje starší sousedy.

Autorka skládá vnitřní prostory z předem promyšlených elementů jako je porodní buňka nebo pokoj pro následnou péči. V půdorysech se prostory samozřejmě prostory k sobě. Komunikace se jemně zalamují a rozšiřují. Vytváří prostory k zastavení, malá náměstí, ze kterých jsou přístupné další místnosti. Vnitřní prostředí je prostorově bohaté, ale ne samoučelně. Autorce se v půdorysech daří sledovat svůj vytyčený cíl – vytvořit interiér, který nepřipomíná nemocniční prostředí.

Stupňovité uspořádání domu a dělení do funkčních bloků, včetně oddělení poporodní ubytovací části je trochu komplikované. Řešení si vyžádalo tři výtahy a neekonomické množství schodišť.

Vnější výraz domu klade důraz na detail a civilnost. Jemné členění fasád tvoří olemování oken a zdůrazněná korunní římsa. Plasticita ve spojení s kruhovými okny vytváří vlídnou, až trochu romantickou a historizující tvář domu.

V interiérech se tato tendence projevuje použitím osvědčených materiálů z prostředí činžovních domů první republiky. Teraco, skládané dlažby, sokly a stropní bordura, k tomu ještě ornamentální tapeta, působí dohromady eklektickým a uklidňujícím dojem.

Nechci říci, že architekt nemůže čerpat z minulosti. Možná by se tak mělo dít více formou nové interpretace a autentického hledání s pohledem do současnosti nebo i budoucnosti. Je to chůze po tenkém ledě, kde hrozí napodobování historické jistoty.

Přes zmíněné kritické body či zamyšlení považuji diplomovou práci za dobře zpracovanou, oceňuji důkladnou analytickou část, zodpovědnou práci při návrhu a důraz na uživatele domu a jejich potřeby. Projekt doporučuji k obhajobě a hodnotím stupněm B.

Jiří Opočenský